

РЕШЕНИЕ

№ 5674

гр. София, 11.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 21.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **5833** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на П. С. П. срещу Заповед № 3286з-1684/25.05.2021г. на началник на отдел „Пътна полиция“ при Главна дирекция „Национална полиция“ - МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради противоречието му с материалния закон, нарушение на процесуалните правила и несъобразяване с целта на закона. Твърденията са, че не е извършено вмененото на жалбоподателя дисциплинарно нарушение. Излагат се съображения, че органът по назначаването е следвало да следи за наличието на подадена декларация за имущество и интереси, като при установяване на липсата ѝ, респ. отказ да бъде подадена, да не допуска служителя до заемане на длъжността. Жалбоподателят твърди, че не е бил запознат със задължението му за подаване на такава декларация, като счита, че служителите от отдел „Човешки ресурси“ е следвало да го уведомят, което не е било направено. Твърди още, че е нарушено правото му на защита, тъй като заповедта не е мотивирана, не е ясно какви негови действия или бездействия е прието, че представляват дисциплинарни нарушения, липсва и установяване на вредни последици от неправомерното поведение на служителя, както и субективният елемент на деянието.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т., която поддържа жалбата на заявените основания. Моли за отмяна на наложеното дисциплинарно наказание, като в представено писмено становище излага подробни съображения за фактическата обстановка и обстоятелствата, по повод на които е ангажирана дисциплинарната му отговорност.

Ответникът – началник на отдел „ПП“ при ГДНП, за съдебно заседание редовно призован, не се явява и не изпраща представител. По делото е постъпило становище от процесуален представител, в което се поддържа неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 168, ал. 1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от кадрова справка рег. № 3286р-18814/20.04.2021г. (л. 34 от делото) жалбоподателят П. П. заема длъжност младши автоконтрольор I-ва степен в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „ПП“ при ГДНП-МВР. От справката се установява още, че със заповед № 3286з-3977/11.01.2019г. е прекратено служебното правоотношение на П. по собствено желание, на осн. чл. 226, ал. 1, т. 4 от ЗМВР, като служител, заемащ длъжността старши полицаи в група 03, сектор „ППДММ“ в Зонално жандармерийско управление - С. към дирекция „Жандармерия“ при ГДНП – МВР.

По повод на докладна записка № 3286р-17199/09.04.2021г., съдържаща данни за извършено дисциплинарно нарушение от жалбоподателя П., а именно неизпълнение на задължението по чл. 160, ал. 1 от ЗМВР, със Заповед № 3286з-1241/13.04.2021г. на началник на отдел „Пътна полиция“ ГДНП е разпоредено извършване на дисциплинарна проверка. Назначена е нарочна комисия и е определен 30-дневен срок за приключване на проверката. Заповед № 3286з-1241/13.04.2021г. е връчена на П. П. на 13.04.2021г. в 13:00 часа, видно от положения подпис с дата и час.

Комисията е изготвила справка рег. № 21394/10.05.2021г., представена на дисциплинарно наказващия орган /ДНО/ на 10.05.2021г., в която са обективирани резултатите от проверката и е направено предложение на П. да бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца, на основание чл. 194, ал. 2, т. 1, пр. първо във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 15 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Комисията е установила, че П. П. е назначен на заеманата към настоящия момент длъжност на 17.12.2020г., като в едномесечен срок от встъпването му в длъжност не е подал декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Установено е още, че на 25.03.2021г. П. е подал ежегодна декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Прието е, че П. не е изпълнил задължението си по чл. 160 от ЗМВР, а именно да подпише декларация за имущество и интереси при условията и по реда на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Със справка рег. № 21394/10.05.2021г. жалбоподателят е запознат на 11.05.2021г., като на 12.05.2021г. същият е депозирал възражение с вх. № 3286р-21910. По повод на подаденото възражение, комисията е изготвила становище рег. № 3286р-22302/14.05.2021г., с което е потвърдено предложението за налагане на дисциплинарно наказание.

С покана рег. № 22129/13.05.2021г., на основание чл. 206, ал. 1 от ЗМВР, на П. П. е дадена възможност да представи допълнителни обяснения. Поканата е връчена на П. в

същия ден.

Постановена е процесната Заповед № 3286з-1684/25.05.2021г., с която на П. С. П. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца, на основание чл. 194, ал. 2, т. 1 пр. първо във вр. с чл. 200, ал. 1, т. 15 и чл. 204, т. 4 от ЗМВР.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирано лице, в законоустановения срок. Заповед № 3286з-1684/25.05.2021г. е връчена лично на жалбоподателя срещу подпис на 25.05.2021г., а жалбата е депозирана на 08.06.2021г. чрез ДНО до Административен съд София-град. Предвид изложеното, съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Издателят на заповедта – началник на отдел „Пътна полиция“ при ГДНП – МВР, съгласно Заповед № 8121к-12194/13.09.2019г. (л. 70), е оправомощен да налага дисциплинарни наказания съобразно чл. 204, т. 4 от ЗМВР. Заема ръководна длъжност, видно от таблицата към Класификатора на длъжностите в МВР (утвърден със Заповед № 8121з-140/24.01.2017г. на министъра на вътрешните работи) и съгласно чл. 204, т. 4 от ЗМВР има правомощие да налага дисциплинарни наказания по чл. 197, ал. 1, т. 1 – 3 от същия закон. Процесното дисциплинарно наказание „порицание“ е предвидено в чл. 197, ал. 1, т. 3 ЗМВР. Следователно, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Заповед № 3286з-1684/25.05.2021г. е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. Съгласно цитираната разпоредба дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по адм. д. № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си.

В случая дисциплинарното нарушение е установено на 10.05.2021г. с изготвянето на справка рег. № 21394/10.05.2021г., приета същият ден от дисциплинарно наказващия орган, в която се съдържат достатъчно данни по отношение на нарушителя, неговата самоличност, както и обективните и субективните признаци на извършеното дисциплинарно нарушение.

Не е допуснато и нарушение на нормата на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, съгласно която дисциплинарно наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини той не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. На П. е връчена покана за даване на писмени обяснения, като същият се е възползвал да депозира такива. Последните, макар и лаконично, са обсъдени в процесната заповед.

Спазени са правилата за провеждане на дисциплинарното производство, разписани в чл. 16 и сл. от Инструкция № 8121з-470 от 27.04.2015г. за организацията на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания, събирането и обработката на информация за състоянието на дисциплината

и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, издадена от министъра на вътрешните работи, на основание чл. 215а от ЗМВР (обн., ДВ, бр. 34 от 12.05.2015г.).

Оспорваният акт съдържа изискуемите по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР реквизити /Постановление № 4/1976г. на Пленума на ВС и ТР № 4/22.04.2004г. по дело № ТР-4/2002г. ОСС на ВАС/ - посочени са извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Неоснователно е оплакването на жалбоподателя, че не е посочено коя точно норма е нарушена. В заповедта изрично е отразено, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си по чл. 160 от ЗМВР, което представлява дисциплинарно нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1, предл. 1 от ЗМВР.

Съобразена е и разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР, съгласно която при определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания се вземат предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Действително, видно от мотивите на самата заповед, на жалбоподателя не са налагани дисциплинарни наказания, а е бил поощряван с награди. Наложено наказание обаче е в минимално предвидения от законодателя размер за този вид дисциплинарно нарушение, поради което неоснователно е възражението за неизвършване на преценка по чл. 206, ал. 2 от ЗМВР. Неоснователно е и възражението, че доколкото се касае за първо по ред дисциплинарно провинение, от което не са настъпили вредни последици, то е следвало да бъде наложено друго по вид наказание. Дисциплинарното производство е строго формално, като за всяко конкретно дисциплинарно нарушение е предвидено съответно дисциплинарно наказание. Законодателят в случая е предвидил „порицание“ за неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР, като е дал възможност ДНО да определи срока на наказанието с оглед тежестта на извършеното деяние и други относими обстоятелства.

По съответствието на заповедта с материалния закон, съдът намира следното:

От приетите по делото доказателства се установява по несъмнен начин, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му нарушение. Не е спорно, че на 16.12.2020г. П. П. е назначен на длъжност младши автоконтрольор I-ва степен в сектор „Единен център за обработка на нарушения“ на отдел „ПП“ при ГДНП-МВР, съгласно заповед № 3286з-4608/16.12.2020г., и е встъпил в длъжност на 17.12.2020г., съгласно акт на л. 62 от делото. Не е спорно, че при заемане на тази длъжност следва да се подаде декларация за имущество и интереси в указания едномесечен срок от заемането на длъжността – чл. 35, ал. 1, т. 2 и 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ. В случая срокът за подаване на декларация по чл. 160 от ЗМВР във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 и 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ е изтекъл на 17.01.2021г., след която дата П. е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 2 във вр. с чл. 160, ал. 1 от ЗМВР. Действително текстът на чл. 160, ал. 1 от ЗМВР не е прецизен и препраща към реда и условията на ЗПКОНПИ. Последният разграничава декларациите на такива при първоначално постъпване на служба и ежегодни (последващи), в какъвто смисъл са и ал. 1 и ал. 3 на чл. 160 от ЗМВР. В случая П. е следвало да подаде декларация по смисъла на чл. 160, ал. 1 от ЗМВР, а не по ал. 3, каквато всъщност е депозирал с рег. № 3286р-14117/25.03.2021г. Неоснователни са възраженията, че служител от отдел

„Човешки ресурси“ е следвало да информира жалбоподателя за това негово задължение. Като служител на МВР жалбоподателят следва да познава своите задължения, вменени му по ЗМВР и ЗПКОНПИ. Още повече, декларацията не се подава до МВР, а до Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество.

Предвид гореизложеното съдът намира, че П. П. е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл. 194, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 160, ал. 1 от ЗМВР. Наложено дисциплинарно наказание се обосновава с обстоятелството, че не е изпълнил задължение, вменено му от ЗМВР. Ответникът е изложил ясни мотиви за решението си да приеме неизпълнение на разпоредбите на ЗМВР по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 ЗМВР и в тази връзка дисциплинарното обвинение е доказано по несъмнен начин, респективно – жалбоподателят не обори констатациите за неподаване на встъпителна декларация по чл. 160, ал. 1 от ЗМВР във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ. Обяснението на жалбоподателя, че не е уведомен за това негово задължение е неоснователно, доколкото същият е длъжен да познава ЗМВР и издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове. Отделно от това, П. е депозирал декларация с рег. № 328бр-14117/25.03.2021г. по чл. 160, ал. 3 от ЗМВР, което навежда, че е запознат с изискванията за деклариране на имущество и интереси.

Ето защо съдът намира, че оспорената заповед е законосъобразна, поради което оспорването е неоснователно.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. С. П. срещу Заповед № 3286з-1684/25.05.2021г. на началника на отдел „Пътна полиция“ при ГДНП – МВР, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 (шест месеца).

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: